

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Київської міської ради щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону України "Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів"

м. К и ї в
13 липня 1999 року
№ 37-у/99

Справа № 2-35/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Київської міської ради щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону України "Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів" від 14 січня 1998 року № 14/98-ВР.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та дослідивши матеріали подання, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Київська міська рада – звернувся з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону України "Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів".

Необхідність офіційного тлумачення обгрунтовується такими обставинами. До Старокиївського районного суду м. Києва 4 червня 1999 року колишнім кандидатом на посаду Київського міського голови Суркісом Г.М. відповідно до частини третьої статті 48 Закону України "Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів" подано скаргу на рішення Київської міської виборчої комісії про встановлення результатів голосування і підсумків виборів. Заінтересованою особою в справі за цією скаргою виступає Омельченко О.О., якого за результатами голосування визнано обраним головою Київської міської ради.

Старокиївський районний суд м. Києва призначив розгляд цієї справи на 9 червня 1999 року. Проте заступник Голови Верховного Суду України 7 червня 1999 року змінив підсудність цієї справи, передавши її на розгляд до Вишгородського районного суду Київської області, в результаті чого розгляд зазначеної скарги 9 червня 1999 року не відбувся в жодному з названих судів.

Суб'єкт права на конституційне подання зазначає, що на момент звернення Київської міської ради з конституційним поданням від судових органів офіційних повідомлень про те, що скарга Суркіса Г.М. не буде розглянута у зв'язку із закінченням встановленого зазначеним Законом п'ятиденного строку, не надходило. Проте у випадку задоволення судом цієї скарги можуть виникнути підстави для визнання нелегітимними рішень Київської міської ради, прийнятих нею після 9 червня 1999 року, тобто після закінчення зазначеного строку.

З огляду на викладене Київська міська рада порушує клопотання дати тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону України "Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів", а саме: чи є остаточним п'ятиденний (із дня надходження) строк розгляду будь-яким судом (судами) вчасно поданої скарги на рішення територіальної виборчої комісії про встановлення результатів голосування й підсумків виборів.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) своєю ухвалою від 7 липня 1999 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Згідно з частиною першою статті 93 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції та законів України.

Стаття 39 Закону України "Про Конституційний Суд України" встановлює вимоги щодо конституційного подання. В ньому, зокрема, повинні бути зазначені правове обґрунтування тверджень щодо необхідності в офіційному тлумаченні (пункт 4), а також дані щодо документів, матеріалів, на які посилається суб'єкт права на конституційне подання (пункт 5). Київська міська рада таких вимог не виконала.

До того ж порушене суб'єктом права на конституційне подання питання щодо строків оскарження рішення територіальної виборчої комісії про встановлення результатів голосування і підсумків виборів урегульовано частиною третьою статті 48 Закону України "Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів", а статтею 243-3 Цивільного процесуального кодексу України – порядок судового розгляду скарги на рішення і дії територіальної, окружної (територіальної) виборчої комісії по виборах депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських, районних у містах, обласних рад.

Відповідно до положень статті 176 Цивільного процесуального кодексу України допускається можливість відкладення розгляду цивільної справи судом, а статтями 221 – 226 цього Кодексу – зупинення провадження у справі. Таким чином, питання про те, чи є остаточним п'ятиденний строк розгляду будь-яким судом вчасно поданої скарги на рішення територіальної виборчої комісії про встановлення результатів голосування й підсумків виборів, законодавчо врегульовано й офіційного тлумачення не потребує.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50, 93 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Київської міської ради щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону України "Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів" на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ